

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Modestvs Episc. 18. Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

melioris. Bona mors, si peccato moriaris, ut iustitia vivas. Hæc mors necesse est ut præcurrat, ut sequatur illa secura. Dum vivis in carne, morere mûdo, ut post mortem carnis Deo vivere incipias. S. Bern. ep. 105.

S. MODESTVS EPISC. 18. Decembris.

Nobiliores nemo MODESTO habuit cunas. Rogas quales ? carceres fuere, in quos ad captivum patrem vix natum mater asportavit, docuitque à teneris Martyrè esse. Quinto à partu mense inter preces uterque parens inibi animam Deo reddidit, opulentiam filio hereditatem vincula post se relinquens. At hanc invidens Maximianus Imp. educendum viro Senatorii ordinis tradidit. Sperabat hic patris nomen, sed cum primum MODESTVS per ætatem intelligere cunabula sua potuit, doluit scilicet vel inscium se à parentum vestigiis deslexisse : & degenerem tam diu se putavit, quousque fugâ Athenas delatus Christianis se junxit. Hic dum sacro-lustratur fonte radiantem ignibus columnam in caput pueri descendere Episcopus vidit. Cùm deinde è cive genium malum, è sorore verò heri sui morbum depulisset, heredem hic MODESTVM cum ceteris liberis suis scripsit. At isti, quò potius accederet aliquid ad hereditatem, quam decederet, Ægyptio homini & à sacris nostris alieno adolescentem vendiderunt. Septem annos cùm servisset, è servitute Deorum tandem etiam dominum eripuit, & libertus Solymas abiit. Ibi demum ad Patriarchatus dignitatem erectus, cùm veneno infectum fontem purgasset, fontisque incolam serpentem neci, cacodæmonem sub cane latrantem fugæ dedisset, hospitioque, quin in servitutum

virtutem illum dederant, coheredes illos suos peramanter excepisset, dignatum natalibus suis mortem obiit. Sed amisit Ecclesia, vel cælo teste tunc columnam suam. Imò non amisit; transfudit eò, ubi ipsa sese ædificat. *Ex Menais.*

An non meritò coronabitur, qui sic certaverit, mundum abiciens promittentem, irridens inimicorum tentantem, & quod gloriosius est, de seipso triumphans & crucifigens concupiscentiam prurientem? S. Bern. serm. 1. de Omn. SS.

S. MEGENGAUDIUS C. 19. Decembris.

ILLA demum vera nobilitas est, non pauciores virtutes, quam ceras quæ potest numerare. Potuit MEGENGOR Gelfiæ Comes, idemque fortissimus militum dux, & hoc nomine Imperatori Ottoni III. cumprimis charus. E conjugè Gerbirge Zutphaniensi item Comite cum filias IV. filium sustulisset unicum, hunc ipsum in primo ætatis flore, bello Bohemico amisit. Quid expectas? scilicet lacrimas vel armato Marti exprimendas, & dignos patre gemitus? viduos matris capillos, & lacerum planctu pectus; omnia alia audies. In sinere filii mortuique vultu suum agnovere parentes, hoc est mortalem. Vtique mortem lecturam maturos ætate fructus suos, quæ immaturos carperet: satis oppidò jam vixisse parentes, qui vixisse filium aspicerent. Convalescere igitur MEGENGOR & in tuto locare impedimenta, opes, hoc est, in cœnobio, cui Adelhaidem filiam præfecit deponere; ipse quoque animo à mundo abesse, cum non posset corpore; castitatem deinceps cum conjugè colere; lectioni sacrarum literarum se dedere; denique in oculis nihil præter